

Arrest

nr. 172 596 van 28 juli 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 maart 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 februari 2016 tot afgifte van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die loco advocaat M. ALIÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Aan de heer die verklaart te heten (1):

[...]

nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, [...]

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd,

voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten

volle toepassen (2)

De beslissing tot verwijdering van 10/02/2016 gaat gepaard met dit inreisverbod.

Reden van de beslissing

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- *1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan*

Betrokkene wordt vervolgd voor verkrachting

PV nr. BR.37.LL.016010/2016 van de politie van Elsene

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres.

Het is daarom dat een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van drie jaar:

Artikel 74/11, §1, tweede lid:

- *voor het vrijwillig vertrek is geen enkele termijn toegestaan*

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker voelt zich onder andere gegriefd door het feit dat in de bestreden beslissing wordt gesteld dat hij wordt geacht de openbare orde te schaden, en stelt hieromtrent dat hij enkel werd verhoord en niet in beschuldiging werd gesteld, hetgeen zijn onschuld doet vermoeden. De verwerende partij kan zich in die omstandigheden niet beroepen op de verwijzing naar een PV-nr. zonder een ernstige analyse te maken van het gevaar dat hij effectief zou kunnen betekenen voor de openbare orde.

2.2. De verwerende partij stelt daar tegenover in haar nota dat de bestreden beslissing “*niet zozeer is gestoeld op het motief dat de verzoekende partij een actueel gevaar zou betekenen voor de openbare orde*”. De betrokkenheid van verzoeker bij een verkrachtingszaak werd wel mee in overweging genomen bij het bepalen van de duur van het inreisverbod maar door de gemachtigde werd in casu niet besloten tot een actueel gevaar voor de openbare orde, zo stelt zij verder. Voorts betoogt de verwerende partij dat verzoeker volkomen ten onrechte laat uitschijnen dat uit artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet de verplichting zou voortspuiten om in een inreisverbod uitdrukkelijk te motiveren nopens alle specifieke elementen betreffende de persoonlijke situatie van de verzoekende partij, maar er moet kunnen volstaan met het aanhalen van die omstandigheden die specifiek aanleiding hebben gegeven tot het opleggen van een inreisverbod van deze of gene duur.

2.3. Artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende omtrent het inreisverbod:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

De beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod van maximum drie jaar in volgende gevallen :

1° indien voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan of;

2° indien een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

De maximale termijn van drie jaar bedoeld in het tweede lid wordt op maximum vijf jaar gebracht indien de onderdaan van een derde land fraude heeft gepleegd of andere onwettige middelen heeft gebruikt, teneinde toegelaten te worden tot het verblijf of om zijn recht op verblijf te behouden.

*De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.
(...)"*

De duur van het inreisverbod moet dus, overeenkomstig artikel 74/11, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, worden vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van het geval.

In de bestreden beslissing staat met verwijzing naar artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet vermeld dat een inreisverbod wordt opgelegd met als reden dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en wordt verwezen naar het feit dat verzoeker wordt vervolgd voor verkrachting, onder verwijzing naar de PV van de politie van Elsene, en naar het feit dat verzoeker geen gekend of vast verblijfsadres heeft.

De verwijzing naar het gegeven dat voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan, vormt geen motivering wat de duur van het inreisverbod betreft, noch een verwijzing naar "specifieke omstandigheden van het geval". Het gaat slechts om een vaststelling die, overeenkomstig artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet de reden is waarom een inreisverbod wordt opgelegd.

Wat betreft de specifieke motivering wordt dan gesteld dat betrokkene niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven, en om de openbare orde te schaden. Deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde rechtvaardigen volgens de verwerende partij een inreisverbod van 3 jaar.

Waar de verwerende partij vaststelt dat verzoeker niet heeft getwijfeld om de openbare orde te schaden, grijpt zij onmiskenbaar terug naar de eerder vermelde vervolging voor verkrachting. De verwerende partij bevestigt dat ook in de nota, stellende dat verzoekers betrokkenheid bij een verkrachtingszaak mee werd betrokken bij het bepalen van de duur van het inreisverbod. Derhalve is het van belang om na te gaan of de verwerende partij uit het PV waarnaar zij verwijst, kon afleiden dat verzoeker wordt vervolgd voor verkrachting, zoals zij het in de bestreden beslissing heeft gesteld.

Het PV bevindt zich niet in het administratief dossier maar werd wel door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegd. De Raad heeft niet de bevoegdheid om vast te stellen of de daarin beschreven feiten aanleiding kunnen geven tot vervolging van verzoeker wegens verkrachting maar stelt wel op het eerste gezicht vast dat die feiten verre van eenduidig zijn, nu verzoeker zelf werd aangevallen door de vriend van de vrouw die hen beiden had betrappt waarna de vrouw hem beschuldigde van verkrachting. Wat er ook van zij: noch uit dit PV, noch uit enig ander stuk dat zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, kan worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk werd vervolgd voor de feiten, zoals dat in de bestreden wordt gesteld. De verwerende partij lijkt in de nota deze kwalificatie te willen afzwakken naar een "betrokkenheid" bij een verkrachtingszaak, maar de Raad kan enkel de wettigheid van de motieven die zijn opgenomen in de bestreden beslissing beoordelen (RvS 11 december 2015, nr. 233.222), nog daargelaten de vraag of gezien de verklaringen van verzoeker zijn betrokkenheid bij een verkrachtingszaak -i.e. het loutere feit dat hij werd verhoord over de feiten- in de gegeven omstandigheden zou toelaten hem toe te schrijven dat hij niet heeft getwijfeld de openbare orde te schaden.

Uit hetgeen voorafgaat, blijkt dat verzoeker kan worden gevolgd waar hij stelt dat uit het PV waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing niet zonder meer kan worden afgeleid dat hij een gevaar is voor de openbare orde, element dat werd betrokken bij de beoordeling van de duur van het inreisverbod, temeer nu nergens sprake is van een vervolging, zoals de verwerende partij ten onrechte stelt. Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is aannemelijk gemaakt. De argumenten van de verwerende partij in haar nota doen daaraan geen afbreuk.

2.4. Het middel is in de besproken mate gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 10 februari 2016 tot afgifte van een inreisverbod wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend zestien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS